

Sygn. akt II K 568/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 15 maja 2017 r. , 07 sierpnia 2017 r. , 25 września 2017 r. i 14 listopada 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

S. P. , syna Z. i B. z d. W. , ur. (...)

w N.

oskarżonego o to, że :

w dniu 25 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) przy ul. (...) znieważył słowami wulgarnymi uważanymi powszechnie za obelżywe funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. podczas lub w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych,

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

1. Oskarżonego S. P. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 25 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) przy ul. (...) znieważył słowami wulgarnymi uważanymi powszechnie za obelżywe funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych to jest popełnienia czynu z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie;
2. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata J. G. kwotę 1653,12 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy złote dwanaście groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego S. P. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
3. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego S. P. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 568/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 czerwca 2016 r. w L. , woj. (...) około godziny 20.20 jadąc ulicą (...) radiowozem oznakowanym patrol policji w składzie st. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. zauważył grupę osób które prawdopodobnie spożywających alkohol w postaci piwa na boisku O. . St. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. po zatrzymaniu radiowozu podeszli do tych osób i

rozpoczęli ich legitymowanie . W trakcie wykonywania czynności legitymowania znajdujący się w tej grupie oskarżony S. P. zaczął wykrzykiwać do st. sierż. D. K. słowa : „ty ch...” , „ch... (...)” , „(...)” , „ch... ci w d...”. Zachowanie oskarżonego S. P. związane faktem iż 3 dni wcześniej podczas interwencji z nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. oskarżony S. P. został zatrzymany przez st. sierż. D. K. . St. sierż. D. K. kilkakrotnie wezwał oskarżonego S. P. do zachowania zgodnego prawem , jednak nie przyniosło to żadnego rezultatu i oskarżony S. P. w dalszym ciągu wyzywał go słowami wulgarnymi . Dlatego st. sierż. D. K. poinformował oskarżonego S. P. iż jest zatrzymany za znieważenia funkcjonariusza Policji na służbie . Ze względu na fakt iż podczas wcześniejszych interwencji oskarżony S. P. zachowywał się agresywnie zastosowano wobec niego środki przymusu bezpośredniego w postaci kajdanek nałożonych na ręce z tyłu . Następnie S. P. został przewieziony do KPP w L. gdzie został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu . Oskarżony S. P. w dniu 25 czerwca 2016 r. posiadał podczas I badania o godzinie 20:58 0,18 mg/l , posiadał podczas II badania o godzinie 21:00 0,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 4 - 5). Następnie oskarżony S. P. został przewieziony na badania lekarski do przychodni przy ul. (...) w L. po których został osadzony w (...) w L. .

S. P. ma ukończone 33 lata, jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu , jest bezrobotny , obecnie odbywa karę pozbawienia wolności , był wielokrotnie karany (k. 119) , był leczony psychiatrycznie , nie był leczony odwykowo . Z opinii sądowno - psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 04 kwietnia 2017 r. (k. 91-94) wynika jednak iż u oskarżonego S. P. nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano u niego osobowość nieprawidłową . O ile w czasie czynu oskarżony S. P. był w stanie nietrzeźwości alkoholowej , to powinien był przewidzieć skutki takiego stanu na podstawie wiedzy ogólnej i doświadczeń własnych . Stan psychiczny oskarżonego S. P. odnośnie zarzucanego mu czynu nie znosił , ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (poczytalność nie budzi wątpliwości) . Aktualny stan zdrowia oskarżonego S. P. pozwala na jego udział w czynnościach postępowania karnego oraz na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : zeznań świadków: D. K. (k. 7 i k. 152) i R. N. (k. 10 i k. 152-153) , notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 4-5) , karty karnej (k. 21 - 22, k. 67, k. 119) , sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 49-50) , dokumentacji medyczna (k. 89) i opinii sądowno - psychiatryczna (k. 91-94) .

Oskarżony S. P. stanął pod zarzutami , iż w dniu 25 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) przy ul. (...) znieważył słowami wulgarnymi uważanymi powszechnie za obelżywe funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. podczas lub w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, to jest popełnienia przestępstwa z art. 226 § 1 k.k..

Oskarżony S. P. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 18) . Natomiast na rozprawie przed Sądem w dniu 15 maja 2017 r. oskarżony S. P. nie ustosunkował się do zarzucanego mu czynu stwierdzając iż nie jest w stanie określić czy się przyznaje czy się nie przyznaje do popełnienia tego czynu oraz odmówił składania wyjaśnień stwierdzając iż nie pozwala mu na to jego stan bo jest w stresie (k. 110) . Należy jednak zauważyć iż opinii sądowno - psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 04 kwietnia 2017 r. wynika kategorycznie iż aktualny stan zdrowia oskarżonego S. P. pozwala na jego udział w czynnościach postępowania karnego oraz na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny (k. 91-94) .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : D. K. i R. N. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka D. K. - pokrzywdzonego w niniejszej sprawie , funkcjonariusza Policji z KPP w L. wynika jaki przebieg miała interwencja w dniu 25 czerwca 2016 r. w L. przy ul. (...) i co było jej powodem. Świadek D. K. wskazał iż około godziny 20.20 jadąc ulicą (...) radiowozem oznakowanym razem z st. sierż. R. N. zauważył grupę osób które prawdopodobnie spożywających alkohol na boisku O. . W trakcie wykonywania czynności legitymowania jednej osoby

z grupy z przebywających na tym boisku , znajdujący się w tej grupie oskarżony S. P. zaczął do niego wykrzykiwać słowa : „ty ch...” , „ch... (...)” , „(...)” , „ch... ci w d...”. Świadek D. K. stwierdził iż zachowanie oskarżonego S. P. związane było z interwencją z nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. , gdzie oskarżony S. P. został przez niego zatrzymany. Z dalszych zeznań świadka D. K. wynika iż kilkakrotnie wezwał oskarżonego S. P. do zachowania zgodnego prawem , jednak nie przyniosło to żadnego rezultatu. Dlatego poinformował oskarżonego S. P. iż jest zatrzymany za znieważenia funkcjonariusza Policji na służbie . Ze względu iż podczas wcześniejszych interwencji oskarżony S. P. zachowywał się agresywnie zastosowano wobec niego kajdanki . Następnie S. P. został przewieziony do KPP w L. gdzie został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu . Z dalszych zeznań świadka D. K. wynika iż po badaniach lekarskich oskarżony S. P. został osadzony w (...) w L. (k. 7 i k. 152).

Z zeznań świadka R. N. funkcjonariusza Policji z KPP w L. również wynika jaki przebieg miała interwencja w dniu 25 czerwca 2016 r. w L. przy ul. (...) i co było jej powodem. Świadek R. N. wskazał iż tego dnia jadąc ulicą (...) radiowozem oznakowanym razem z st. sierż. D. K. zauważyli grupę osób które prawdopodobnie spożywających alkohol na boisku O. . W trakcie wykonywania czynności legitymowania tych osób oskarżony S. P. zaczął wykrzykiwać do D. K. słowa : „(...)” „ty ch...” , „ch... (...)” , „ch... ci w d...”. Wobec takiego zachwiania oskarżony S. P. został przez nich zatrzymany i przewieziony do KPP w L.. Z zeznań świadka R. N. wynika ponadto iż podczas tej interwencji tylko oskarżony S. P. , był pobudzony i zachowywał się agresywnie. Pozostałe osoby podczas tej interwencji zachowywały się spokojnie (k. 10 i k. 152-153).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo - psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 04 kwietnia 2017 r. (k. 91-94) jako jasnej, dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo - psychiatrycznej wynika iż u oskarżonego S. P. nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano u niego osobowość nieprawidłową . O ile w czasie czynu oskarżony S. P. był w stanie nietrzeźwości alkoholowej , to powinien był przewidzieć skutki takiego stanu na podstawie wiedzy ogólnej i doświadczeń własnych . Stan psychiczny oskarżonego S. P. odnośnie zarzucanego mu czynu nie zniósł , ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (pocztytalność nie budzi wątpliwości) . Aktualny stan zdrowia oskarżonego S. P. pozwala na jego udział w czynnościach postępowania karnego oraz na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżonego S. P. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 25 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) przy ul. (...) znieważył słowami wulgarnymi uważanymi powszechnie za obelżywe funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych to jest popełnienia czynu z art. 226 § 1 k.k. .

Przepis art. 226 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony we

wskazany przepis jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości. Określone w art. 226 § 1 k.k. przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych jest typem szczególnym (kwalifikowanym) w stosunku do przestępstwa znieważenia człowieka (art. 216 k.k.). Zaostrzenie karalności wiąże się z tym, iż omawiane przestępstwo godzi nie tylko w godność osobistą funkcjonariusza, lecz pośrednio także w poszanowanie reprezentowanej przez niego instytucji. Użytemu w art. 226 § 1 k.k. określeniu „znieważa” należy nadawać taką samą treść, jak przy wykładni ogólnego typu przestępstwa znieważenia. Jeżeli zniewaga wiąże się z naruszeniem nietykalności cielesnej (np. oplucie, popychanie, oblanie wodą itp.), czyn wymaga kumulatywnej kwalifikacji na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) Znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. może zrealizować każdy. Jest to przestępstwa powszechne. Przedmiotem czynności wykonawczej typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. jest znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkański, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

Natomiast przepis art. 216 § 1 k.k. nie precyzuje sposobów zachowania się sprawcy, używając ogólnego określenia „znieważa”. Ze względu na przedmiot ochrony, jakim jest godność człowieka, za zniewagę uważa się zachowanie uwłaczające godności, wyrażające lekceważenie lub pogardę. O tym czy zachowanie to ma charakter znieważający, decydują dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Najczęściej zniewaga ma formę wypowiedzi słownej (użycia słów wulgarnych, epitetów), może być też wyrażona w piśmie lub za pomocą wizerunku (np. list o obraźliwej treści, karykatura) albo obraźliwym gestem demonstrującym pogardę dla danej osoby. Przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. można się dopuścić jedynie w formie działania, a nie zaniechania. Zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności albo by znieważające pismo dotarło do niego. Należy zauważyć iż w art. 216 § 1 k.k. ustawodawca określa sytuacje, w których można się dopuścić zniewagi. Może więc ona nastąpić w obecności pokrzywdzonego (zniewaga bezpośrednia), a w wypadku znieważających wypowiedzi uczynionych pod nieobecność pokrzywdzonego (a więc zaocznie), warunkiem karalności jest działanie publiczne (np. w czasopiśmie, na zebraniu) albo w zamiarze, aby treść zniewagi dotarła do pokrzywdzonego (np. drogą korespondencji, za pośrednictwem osoby trzeciej). Oznacza to, że bez działania w takim zamiarze niepubliczne znieważające wypowiedzi formułowane pod nieobecność ich adresata nie wypełniają znamion przestępstwa. (za Komentarz do art.216 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

W powyższej sprawie oskarżony S. P. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 226 § 1 k.k. odnośnie czynu opisanego w pkt. 1 wyroku . Oskarżony S. P. w dniu w dniu 25 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) przy ul. (...) znieważał funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych używając w stosunku do tego policjanta słów uważanych powszechnie za obelżywe .

Oskarżony S. P. obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu jakim jest policjant zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych .

Znieważenie przez oskarżonego S. P. funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. jak to zostało wskazane wyżej polegało na tym że oskarżony w L., woj. (...) przy ul. (...) wyzywał go słowami wulgarnymi krzycząc do st. sierż. D. K. : „ty ch...” , „ch... (...)” , „(...)” , „ch... ci w d...” . Zniewagi te miały charakter bezpośredni, gdyż następowały w obecności st. sierż. D. K. i miała związek z intencją i zatrzymaniem oskarżonego S. P. przez tego funkcjonariusza policji jaka miała miejsce 3 dni przed tym zdarzenie w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. . Niewątpliwym jest iż słowa wulgarne których użył

oskarżony w stosunku do st. sierż. D. K. miały charakter znieważający, mając na uwadze dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Należy również zauważyć iż zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności. Fakt ten potwierdzają zeznania świadków : D. K. (k. 7 i k. 152) i R. N. (k. 10 i k. 152-153) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy zważyć iż w oskarżony S. P. w postępowaniu przygotowawczym przyznał do popełnienia tego czynu (k. 18) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego S. P. co do popełnienia przez niego czynu z art. 226 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku w nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu S. P. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące. Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego S. P. czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony S. P. naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest prawo i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt iż oskarżony S. P. był już wielokrotnie karany (k. 119) .

Za okoliczność łagodzącą mającą wpływ na rodzaj i wymiar kary Sąd uznał fakt iż w postępowaniu przygotowawczym oskarżony S. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu S. P. za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie .

Orzeczona wobec oskarżonego S. P. kara ograniczenia wolności w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego S. P. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata J. G. kwotę 1653,12 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy złote dwanaście groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego S. P. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego S. P. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.